

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Calea Sfintei Cruci - 12.15 pm - The Way of the Cross

Sf. Spovedanie – 12:15 pm – Reconciliation

Sfânta Liturghie - 12:45 pm - Divine Liturgy

Duminica a 4-a din Postul Mare

A Sf. Ioan Scărarul

Fourth Sunday of the Great Lent,

Venerable Father John Climacus

19 Martie / March 2023, Glas / Tone 8

La Antifonul 3: **Bucură-te încăperea lui Dumnezeu cea desfătăată, bucură-te chivotul Legii Noi, bucură-te năstrapă aurită, din care s-a dat tuturor mana cea cerească.**

Tropar (30): **Dintru înălțime te-ai pogorât, îndurate, și înmormântare ai luat de trei zile, ca să ne scapi pe noi din patimi. Cea ce ești viața și învierea noastră, Doamne, mărire ție.**

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: **Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat, și Eva saltă întru învierea ta, și marginile lumii prăznuiesc învierea ta cea din morți, mult milostive.**

At 3rd Antiphon: **Hail, O joyful house of God; hail, O chest of the New Testament; hail, You golden vase, from which the heavenly manna was given unto all.**

Troparion: **From on high You descended, O compassionate One. To burial of three days You have submitted to free us from our passions. O our Life and Resurrection, O Lord, glory be to You.**

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: **Having risen from the tomb, You did raise up the dead and did resurrect Adam. Eve also rejoices into Your Resurrection, and the ends of the world they celebrate Your rising from the dead, O Greatly-merciful one.**

Prochimen: Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace. (Ps. 28, 11)

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste. (Ps. 28, 1)

Apostol: Din epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire. (6, 13-20)

Fraților, Dumnezeu, când a dat făgăduința lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să Se jure, S-a jurat pe Sine însuși, Zicând: "Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind te voi înmulți". Și așa, având Avraam îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurământul e la ei o cheazășie și sfârșitul oricărei neînțelegeri. În aceasta, Dumnezeu voind să arate și mai mult, moștenitorilor făgăduinței, nestrămutarea hotărârii Sale, a pus la mijloc jurământul: Ca prin două fapte nestrămutate - făgăduința și jurământul - în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ținem nădejdea pusă înainte, Pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrând dincolo de catapeteasmă, Unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Evangelhia: Marcu 9, 17-32

În vremea aceea a venit un om la Iisus și îngenunchind înaintea Lui, I-a zis: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și I-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduț pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând. Și I-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când I-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie. Și de multe ori I-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus I-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a cerat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: leși din el și să nu mai intri în el! Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, I-a ridicat, și el s-a sculat în picioare. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l

Prokimenon: The Lord will give strength to his people; the Lord blesses his people with peace. (Ps. 29, 11)

Verse: Give the Lord his due, sons of God, give the Lord his due of glory and strength. (Ps. 29, 1)

Epistle: A reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Hebrews: (6, 13-20)

Brethren! When God made the promise to Abraham, he swore by his own self, since there was no one greater he could swear by: I will shower blessings on you and give you many descendants. Because of that, Abraham persevered and received fulfilment of the promise. Human beings, of course, swear an oath by something greater than themselves, and between them, confirmation by an oath puts an end to all dispute. In the same way, when God wanted to show the heirs of the promise even more clearly how unalterable his plan was, he conveyed it by an oath so that through two unalterable factors in which God could not be lying, we who have fled to him might have a vigorous encouragement to grasp the hope held out to us. This is the anchor our souls have, reaching right through inside the curtain where Jesus has entered as a forerunner on our behalf, having become a high priest for ever, of the order of Melchizedek

Gospel: Mark 9, 17-32

At that time, a man came to Jesus kneeling and saying: "Master, I have brought my son to you; there is a spirit of dumbness in him, and when it takes hold of him it throws him to the ground, and he foams at the mouth and grinds his teeth and goes rigid. And I asked your disciples to drive it out and they were unable to." In reply he said to them, "Faithless generation, how much longer must I be among you? How much longer must I put up with you? Bring him to me." They brought the boy to him, and at once the spirit of dumbness threw the boy into convulsions, and he fell to the ground and lay writhing there, foaming at the mouth. Jesus asked the father, "How long has this been happening to him?" "From childhood," he said, "and it has often thrown him into fire and into water, in order to destroy him. But if you can do anything, have pity on us and help us." "If you can?" retorted Jesus. "Everything is possible for one who has faith." At once the father of the boy cried out, "I have faith. Help my lack of faith!" And when Jesus saw that a crowd was gathering, he rebuked the unclean spirit. "Deaf and dumb spirit," he said, "I command you: come out of him and never enter him again." Then it threw the boy into violent convulsions and came out shouting, and the boy lay there so like a corpse that most of them said, "He is dead." But Jesus took him by the hand and helped him up, and he was able to stand. When he had gone indoors, his disciples asked him when they were by

izgonim? El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

themselves, "Why were we unable to drive it out?" He answered, "This is the kind that can be driven out only by prayer." After leaving that place they made their way through Galilee; and he did not want anyone to know, because he was instructing his disciples; he was telling them, "The Son of man will be delivered into the power of men; they will put him to death; and three days after he has been put to death he will rise again." But they did not understand what he said and were afraid to ask him.

Priceasna: (68) **Ridica-voi ochii mei la ceruri, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce a făcut cerul și pământul. Aliluia.**

Communion Hymn: **I will lift up my eyes to the heavens, from where my help shall come. My help is from the Lord, who made heaven and earth. Alleluia.**

81. Vino Isuse în inima mea,

Vino Isuse în inima mea,
Vino căci ea te dorește.
Înflăcăreaz-o cu dragostea ta
Și foamea i-o potolește.

Cred că ești, Doamne pe sfântul altar,
Ziua și noaptea de față.
Tu ești izvor de tărie și har,
Pâine ce-mi dă mie viață.

Doamne, pe tine vreau să te primesc,
Tu ești supremul meu bine;
Dar sunt nevrednic și nu îndrăznesc
Să mă apropii de tine.

Doamne, te rog, să mă învrednicești
De taina dumnezeiască;
Trupul și sufletul să mi-l sfințești
Cu a ta pâine cerească.

Vino în sufletul meu, așadar,
El locuință să-ți fie;
Doamne, într-nsul să-ți faci sfânt altar
Ți-l dăruiesc pe vecie.

Doamne, și-n ceasul din urmă să vii,
Să mă-ntărești în durere;
În taina-aceasta tu iarăși să fii,
Singura mea mângâiere.

105. Îngerii cerului

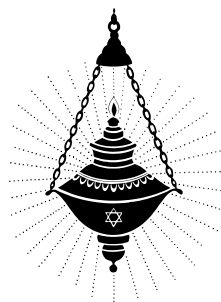
Îngerii cerului cântă Fecioarei
Mamei Cuvântului și-a mea protectoare

Ave Maria! Ave Maria! Ave Maria!
Ave Maria!

Florile câmpului stau cu uimire
Lângă altarul ei, i-aduc mulțumire.

Dangăt de clopote, lin îmi șoptește
(Maica Preacurata) Regina Cerului te
ocrotește!

Mamă cerească, ascultă cântul meu
Ce-l ridic tot mereu pentru numele tău !

PS Vasile la începutul Postului Mare: „Este perioada privirii înspre Dumnezeu”

„Începem Postul Mare, o perioadă cu totul deosebită și binecuvântată în trăirea vieții de credință”, a afirmat Preasfinția Sa Vasile Bizău duminică, 26 februarie 2023 (duminica Izgonirii lui Adam din Rai), în omilia rostită la biserica „Sfânta Cruce” din Baia Mare.

„Perioada Postului Mare este perioada prin excelență a interiorizării, a rugăciunii, a privirii înspre Dumnezeu, căutând să vedem unde este inima noastră, de ce este ea atașată, care sunt valorile care au rămas constante în noi înșine și cum acele valori ne orientează drumul în viața de fiecare zi”, a punctat Ierarhul. PS Vasile a explicat în continuare cum: „există o puternică legătură între viziunea pe care o avem despre viață și modul în care trăim. De aceea, Mântuitorul îi îndeamnă pe apostolii Săi, dar și pe noi astăzi să vedem de ce este atașată inima noastră, pentru ca ea să fie mereu un sălaș și un loc al întâlnirii noastre cu Dumnezeu. Dacă inima noastră este liberă, dacă viața noastră este una care rămâne constantă în valorile credinței, atunci întâlnirea cu Dumnezeu este constantă și drumul nostru

este plin de speranță”.

„Rugăciunea, milostenia și postul sunt cele trei virtuți fundamentale pentru un parcurs de reînnoire a fiecărui creștin... Ele înnobilează inima omului și o fac să fie asemănătoare cu inima Fiului lui Dumnezeu Întrupat, cu a lui Isus. În toate faptele virtuozității, postului și milosteniei, Isus subliniază un aspect important: discreția sau intenția de a face faptele bune, de a te ruga și de a posti nu pentru o motivație care vine din afară, pentru a arăta altora ceea ce faci, nu pentru a aștepta în schimb ceva de la oameni”, ci îndeamnă ca acestea să fie făcute în ascuns, doar pentru Dumnezeu. „Toate acestea nu fac decât să înnobileze viața omului și să o așeze în chingile unui parcurs echilibrat”, a punctat Ierarhul, aducând în lumină cum perioada care se deschide este „una a cercetării, a discernământului, având ca însoțitori milostenia, rugăciunea și postul”.

via episcopiamm.ro

